ĩn cũnabul᷑ Et ſic damoꝛ pueroꝝ
et iumētoꝝ quibꝯ ſubtrahebant᷑
cibaia venit ad dñm oĩpotētē ꝗ mi
ſertꝯ ē eis ꝑpt̃ ieiuniũ Ita ꝗ nos ſi
puro corde ieiunamꝯ ꝗ viã nr̃am
malam relinq̃mꝯ miſerebitur do
minꝯ nr̃i et delebit oẽs iniq̃tates
nr̃as ꝗ deponet iram in miſericoꝛ
diã. Et ergo q̃ ad thema apud de
um hēbũt mercedē hij q̃tuoꝛ ſuꝑ
dicti. videlꝫ penitētes. elemoſinaꝫ
dantes. munduꝫ relinquētes ꝗ de
bite ieiunãtes.

Dñica ꝑma q̃dragesime. F. xvij.
Ductꝯ ē ihesus in desertũ a
ſpũ vt tēptaret᷑ a dyabo
lo. Math. iiij. Nota ſicut
videmꝯ qñ aliq̃ ciuitas q̄ eſt libe
ra fuerit a malo tiranno obſeſſa
tunc meliꝯ eſt hoĩbꝯ illiꝯ ciuitatis
mori honorifice in belloq̄ꝫ ſe trade
re in ſeruitutē tirãnice ꝑuitati Ita
ſpũaliter ciuitas dei libera ē hõ xp̄i
anꝯ. vt ait apoſtolus Qua libta
te xp̄s nos liberauit. Sed tirannꝯ
dyabolꝯ obſedit eã diuſis tēpta
cõibus q̃bꝯ debemus viriliť reſiſtē
vt ait bern̄. Ciuitas noſtra in ter
ra inimicoꝝ eſt. et muri eiꝯ de ter
ra .i. corpus circa aĩam vndiqꝫ im
pugnat᷑ Nam inferiꝯ impugnat
ꝯcupiſcēcia carnis. ꝯtra iſtã vigi
lat abſtinencia. Superius ipug
nat timoꝛ iudicij extremi. ꝯtra iſtũ
vigilat frequẽs ꝯfeſſio. Ante im
pugnat vanitas mũdi. ꝯtra iſtã
vigilat mortis memoria Debeꝯ
igiť tēptationibꝯ dyaboli viriliť
reſiſtē et hꝯ oñdit᷑ nob̄ i euãgelio
Ductus eſt ihesus in deſertuꝫ ꝑ
ſpũm ſanctũ poſtq̃ꝫ fuit a Johan
ne baptiſatꝯ ut tēptaret᷑ a dyabo
lo. Nam ieiunauit. xl. diebus et
xl. noctibꝯ in quo oñdit diuinam
naturaꝫ. Poſtea em̄ eſuriit Tũc
affuit dyabolꝯ tēptatoꝛ et dixit ei
Si filiꝯ dei es dic vt lapides iſti pa
nes fiãt ꝯmede. Rñdit ihesus.
Scriptũ eſt em̄. Nõ in ſolo pane
viuit hõ: ſꝫ etiaꝫ in v̄bo qđ ꝓcedit
de ore dei. qꝛ ſicut corpꝯ cõfortat᷑ a
pane natũali. ita aĩa a pane ſpi
rituali. Tũc aſſumpſit eũ dyabo
lꝯ i ſcãꝫ ciuitatē ꝗ ſtatuit eũ ſuꝑ pi
naculuꝫ tēpli. Iſtđ pinaculũ dice
bat᷑ locꝯ doctoꝝ i ſuꝑmo tēpli tã
q̃ꝫ deãbulatoriũ. Et dixit ei. Si fili
us dei es mitte te deoꝛſu. Scriptũ ē
ei Angel᷑ ſuis mãdauit de te vt cu
ſtodiãt te i oĩbꝯ vijs tuis. Rñdit
ihesus Scptũ ē Nõ tēptabis dñm
deũ tuũ Tũc iterũ aſſũpſit eũ dy
abolꝯ ꝗ duxit eũ in montē excelſũ
valde ꝗ oñdit illi oĩa regna mũdi
ꝗ gl̃aꝫ eoꝝ. et dixit illi Hec oĩa ti
bi dabo ſi ꝓcidēs adoraueris me.
Tũc dixit illi ihesus Vade ſatha
nas Scptũ ē ei Dñꝫ deũ tuũ adorã
bis ꝗ illi ſoli ſuies Tũc reliq̃t eũ
dyabolꝯ ꝗ ecce ãgeli acceſſerũt ꝗ mi
niſtrabant ei In hꝯ euãgelio pr̃io
q̃rit᷑ q̃re xp̄s voluit ieiunaē. xl. di
ebꝯ ꝗ. xl. noctibꝯ Rñdent doctores
qꝛ ſic moyſes añ mlťa tp̄a incar
nacõis ieiunauit. xl. diebus. et
xl. noctibus in deſerto in monte

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſynay vbi dñs dedit ſibi legē Ita
xp̄s: q̄ legē euangelicam voluit
nobis dare vt ſic antiquam ⁊ no
uam faceret viam. Quare voluit
temptari a dyabolo. Reſpondent
doctores. Q2 primi parentes vide
licet adam ⁊ eua fuerūt tēptati in
paradiſo ⁊ victi p tria vicia. vide
licet p gulā. q̄ pomuz comederūt
per ſupbiam. quia eritis ſicut dij
p auariciam. Scientes bonum et
malum Et in hijs ɔſenſerunt dya
bolo. et ideo expulſi ſunt de padi
ſo terreſtri ⁊ celeſti. Sed xp̄s deꝰ
et homo voluit tribꝰ vicijs tēpta
ri ab eo: ꝫ ſupare. Vnde tēptauit
eum de gula dicēs Dic vt lapides
iſti panes fiant. De ſupbia. Mit
te te deorſū de pinnaculo tēpli ⁊ ſi
nō leſeris te ab omnibꝰ laudabe
ris. De auaricia. Omnia regna
mundi. videlicet ibi arabia. ibi
iudea. ibi frācia ibi india. ibi ita
lia ⁊ ōmnia tibi dabo vt ſis dominꝰ
eorum. Sed in omnibꝰ hijs vicit
dyabolū. vt daret nobis exēpluz
dyabolo reſiſtendo. Ergo quo ad
thema Ductus eſt ihēſus in deſer
tum. Per deſertum nota peniten
ciam veraz: et hoc propter quatu
or cauſas. Primo filij iſrahel in
iſtuz deſertū ambulabāt p duo
decim vias. Secundo in iſto deſer
to fuerunt a ſerpentibꝰ inuaſtati
Tercio in iſto deſerto fuerunt aq̄
recreati. Quarto in iſto deſerto fu
erūt pane celico cibati vel refecti.
Primo dico ſic. q̄ penitēcia vera
comparatur deſerto. q̄ moyſes
duxit eos de egipto p duodeciz vi
as. vt patet i figura exodi. Vbi
legimus et dicit magiſter in ſco
laſtica hyſtoria. Quādo moyſes
venit cum filijs iſrahel de egipto
ante mare rubrū diuiſit mare cū
virga in duodecim vias q̄s filij iſ
rahel ambulabāt. et cū pharao
ſequeret̄ eos volens reducē eos
demerſus eſt in mare. et filij iſra
hel in littore ſtabant. ⁊ iſtū pſal
mum cantabāt. Cātemꝰ domino
glorioſe q̄ equum ⁊ aſcēſorez p
iecit in mare. Ita ſpiritualit̄ chri
ſtus p domini inſpirationem du
cit peccatores de egipto .i. de ſtatu
peccatorum diuidens mare peni
tencie in duodecī vias. cuz virga
ſancte crucis. et iſtas vias opor
tet nos ambulare in deſertuz pe
nitencie vt valeamus puenire in
terrā pmiſſionis eterne Prīa via ē
ɔtricio ⁊ ſic amara vt recogites i
amaritudine aīe tue omne tēpꝰ
vite. oēs dies. oīs annos quos
inutilit̄ expēdiſti. Vñ ait dauid.
Recogitabo tibi oēs ānos meos in
amaritudine aīe mee Itē yſayas
Velut mare ɔtricio tua. Cū eniz
hēs ɔtricōem amarā tūc pmā viā
ābulaſti. Scda via q̄ ɔtricio tua
ſit vniuſal̄ vt cognoſcas te mag
nū pctōrē ſicut dd. q̄ nō peccauit
niſi vnū pcm̄ magnū in q̄ deū of
fendit cū dixit. peccaui ſup arenaz
maris ⁊ pctā mea pluā ſūt q̄ mlt
titudo ſtellaz ⁊ ſic hēs duas vias

Terciavia eſt· ꝙ ꝯ̄tricio cordis
tui ſit ſingularis ⁊ de quolibꝫ pec
cato in ſpeciali habeas contricio
nem Vn̄de dauid Lauabo per ſin
gulas noctes lectum meum ⁊ con
ſcientiā meam ⁊ lacrimis rigabo
Quartavia ꝯtricōis dꝫ eē ꝯtinua
Vnde ait aug⁹· Quotiēs recorda
ris de pctō ꝑpetrato non habeas
dilationē ſꝫ ꝯtritionem Itē confeſ
ſio habet q̄tuorvias· ꝓmavia con
feſſionis ē doloroſa ꝙ nonvadas
cū riſu ⁊ ioco ad confeſſionē· Vn̄
aug⁹. O domine da mihi illā gra
ciāvt in me inueniam ⁊ cū dolore
ꝯfitear qđ in me vulneratum eſt
Scđavia ꝯfeſſionis ē ꝙ ſit feſtina
Vnde Ecc̄· Ne tardes ꝯūti ad dn̄m
et ne differas de die in diē· vt nō i
ducas peccare in conſuetudīnem·
Tercia via ꝯ̄feſſionis eſt ꝙ con
feſſio ſit integra· et non diuidas
vnam partem ꝯfitendo vni ſacer
doti vel confeſſori: et aliam partē
alteri Vnde yſaye dicitur Surge
mane et effunde cor tuū· Sicut a
qua effunditur· ⁊ vas nō retinet
ſaporem vel colorem· Sic cor non
debet retinere dilationē nec rācō
rem· Quarta via ꝯ̄feſſionis ē· ꝙ
confeſſio ſit verecunda· vt cum ve
recundia loquaris vt ſacerdos ſci
at ⁊ intelligat tuam intentionem
vt non pallies ſicut multi ſunt q̄
non audent dicere ꝓpter verecun
diam· Vnde in Ps̄· Verecundia
contra me ē ſemper· Quicquid ho

mo ꝓpter verecūdiā retinet· hoc
ſcribit dyabol⁹ ſtilo ferreo in fron
te ⁊ in pectore ipſi⁹· ⁊ vnuſquiſq;
leget illud ī iudicio Itē ſatiſfactō
hꝫ q̄tuor vias· Prima via ē ꝙ ſis
in illa intencōe ꝙ nunq̄ velis am
pli⁹ peccare Vnde ait dn̄s mulieri
Luc̄· Mulier dimiſſa ſūt tibi pctā
tua· vade noli ampli⁹ peccare· Se
cūda via ē vt hō reddat iniuſtas
res· Vnde aug⁹· Peccatū non di
mittitur niſi ablatū reſtituatꝛ· Et
ideo ait zacheus Domine dimidi
um bonorū meorum do pauperib⁹
et ſi quē aliq̄d defraudaui· reddo
quadruplū· Terciavia ē· vt indul
geas ꝓximo vt nullā habeas vin
dictā vel rancorē ī corde· Vn̄ dixit
dn̄s Math· Si dimiſeritis hoīibus
pctā eorū: et pr̄ veſter dimittet vo
bis pctā veſtra Quartavia ſatiſfa
ctionis eſt ſic Si peccaſti corpe ſa
tiſfac ī corpe· qꝛ p q̄ hō peccat per
hec ⁊ torq̄tur· Et ſi ꝯfeſſor ponit ti
bi ſatiſfactionē minimā· tn̄ potes
vltra facē· Vnde Johes in apoc̄·
Vidi equū albū ⁊ q̄ ſup eū ſede
bat nomē erat ⁊ hēbat ſtaterā in
manu ſua· qꝛ tpe mortis vnicuiq;
menſuratꝛ ſcḋm opa ſua· q̄ ſequuntꝛ
Et hec ſūt duodecī vie p deſertū pe
nitēcie ¶ Secundo dico ꝙ penitēcia
deſerto comparatꝛ· quia filij iſra
hel in deſerto a ſerpentib⁹ fuerūt
infeſtati vt patet in pſalmo Dentes
beſtiarū immittam in eos cum
furore trahentiū atq; ſerpentium

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Vnde legimus figuraꝫ in exodo·
quãdo filij iſrahel murmurabãt
ꝯtra dominum miſit ſerpentes·ꝗ
ſplendebant velut ignis et popu
lum mordebant ⁊ quẽ mordebãt
moriebatur a morſu ſerpentis·
Sed dixit moyſes ad dominum·
O domine quomodo poteſt popu
lus ſaluari a ſerpẽtibꝰ· quia om
nes moriuntur· Dixit dominꝰ ad
moyſen· Fũde de ere ſerpẽteꝫ ene
um et ſuſpẽde in arbore· vt quecũ
qꝫ momorderit ſerpens inſpiciat
ſerpentem eneum ⁊ non nocebit
ei morſus · Ita ſpiritualiter ĩ deſ
to vere penitẽtie infeſtat hómineꝫ
ſerpens antiquus ·i· dyabolꝰ· qui
decepit primũ hominem in ſpecie
ſerpẽtis ⁊ infeſtat homineꝫ ꝑ ma
las ſuggeſtiones ⁊ ꝑ malas cogi
tacõnes· Quemcũqꝫ enim mordet
aſtucia ſathane· intueat̃ xp̃m in
cruce pendẽtem ⁊ petat veniam ⁊
non nocebit ei morſus ſerpẽtis
·i· dyaboli· ſic vincitur ſicut xp̃s
vicit eum dicẽs Vade ſathanas
⁊ non temptabis me· qꝛ xp̃s do
minus vicit te· Tercĩo penitencia
vera ꝯpatur deſerto quia in deſer
to filij iſrahel nõ habebãt aquã
ideo clamabant ad dominum· et
moyſes duxit multitudinem fili
orum iſrahel ante petraꝫ ⁊ habu
it virgã in manu ⁊ percuſſit petrã
prima vice ⁊ non dabat aquaꝫ:
ſecũda vice ⁊ petra dabat aquaꝫ
Ita ſpũaliter multi ſũt in deſerto
penitencie ꝗ non habent aquaꝫ
lacrimarum ꝓ peccatis ſicut dic
pſalmiſta· Anima mea ſic terra
ſine aqua tibi · Debet homo cor
ſuũ induratuꝫ velut lapidem per
cutere virga diſcipline bina vice
vel trina vice recordando p̃terita
peccata ⁊ tunc petra ·i· cor duruꝫ
peccatoꝝ dabit aquã lacrima
rũ· ⁊ inde reficitur anima peccato
ris· ⁊ lauat ſe ab omni ſorde vici
orũ · Ergo in deſerto pñie neceſſe
eſt aqua lacrimarum ⁊ ſic patet
terciũ· Quarto penitẽcia compa
tur deſerto· qꝛ in deſerto filij iſra
hel fuerũt refecti pane angelico
qđ pꝫ in exodo· vbi legimus ꝙ fi
lij iſrahel nõ habebãt cibaria in
deſerto ⁊ clamabant ad dominũ·
et miſit eis de celo paneꝫ angelo
rum quẽ colligebãt omni die de
mane in rore· quando enim ros ce
cidit· cecidit manna cum rore· ⁊
vnuſquiſqꝫ colligebat in quãtũ
ſibi ⁊ familie ſue ꝓ illo die ſuffici
ebat Ita ſpũaliter ĩ deſerto pñie
cibat dominus ſuos fideles dupli
ci pane celico· Primus ẽ panis ver
bi dei· de quo ait dominus ĩ euan
gelio· Non in ſolo pane viuit ho
mo: ſꝫ de omni verbo quod proce
dit de ore dei· ⁊ vnuſquiſqꝫ vadat
ad eccleſiaꝫ mane vt boni xp̃iani
Colonie faciũt et ĩ alijs magnis
⁊ paruis ciuitatibꝰ vbi predicat̃
verbum dei ⁊ vnuſquiſqꝫ capiat
vt ſibi ⁊ familie ſue ſufficiat ·i· ani
me· Itẽ cibat filios ſuos ĩ deſerto
penitencie cibo ſacramentali oĩ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

die a pſbr̄is ⁊ vnuſquiſqꝫ fidelis
in iſtis diebꝫ ſe preparet: vt in die
paſche panē angelorū digne ſuſ
cipiat. De quo ait dn̄s. Ego ſum
panis viuus qui de celo deſcendi.
Joh. vj. Si q̄s manducauerit ex
hoc pane viuet ineternū.

Dn̄ica reminiſcere. ſer. xviij.
Ecce mulier chananea a fi
nibꝫ illis egreſſa clamauit
dicens. Miſerere mei ⁊c.
Math. xv Iſta mulier volens filie
ſue grām ipetrare: ſapienter ſciuit
allegare. Primo apud xp̄m cap
tat beniuolentiā in eo q̄ vocat eū
dn̄m ⁊ filiū dauid. In hoc ei ꝯfite
tur eū eē verū deū: inq̄ntū vocat eū
eē dn̄m. Et verū hoiem inquantū
dt ipm eſſe filiū dauid. Scd̄o inſi
nuat ſuā tribulacōem ⁊ miſeriā
cū dic. filia mea a demonio torq̄
tur. Tercio iplorat eiꝰ miam cū
dt. miſerere mei Xp̄s aūt. iiij. ma
gnas duricias oſt̄t ſibi. nō vt eā
ꝯfunderet: ſꝫ vt eius fidē ⁊ ꝯſtantiā
ꝯprobaret. Prima duricia fuit ī
hoc q̄ ſibi r̄ndere noluit ac ſi eſſet
excoicata vel xp̄i r̄nſione indigna
Vn̄ dr̄ q̄ nō r̄n̄t ei verbū Scd̄a du
ricia fuit in hoc q̄ dixit eā nō eſſe
de ouibꝫ iſrl̄. Vn̄ dixit. Non ſum
miſſus niſi ad oues q̄ perierunt do
mus iſrl̄. Oues aūt domus iſrl̄ e
rāt oues dei. In hoc āt q̄ dixit eā
nō eē de ouibꝫ iſrl̄: inſinuauit eā
nō eē de ouibꝫ dei. ⁊ per ꝯſequens
relinq̄batur q̄ erat de ouibꝫ dya
boli. Tercia duricia fuit in hoc q̄
ipſā canem appellauit Non ſolū
enī dixit ipſam non eſſe ouē: ſed
etiā eſſe canem. Quarta duricia
fuit in hoc q̄ dixit eā nō eē dignā
veſci pane filiorū Vnde de hijs du
obus. ſ. q̄ erat canis ⁊ q̄ nō erat
digna veſci pane filiorū: ait. Non
eſt bonum ſumere panē filiorū: ⁊
mittere canibus ad manducandū
Ecce quot ⁊ q̄ magnas duricias
oſt̄t ei xp̄s: vt eius ꝯſtantiam cō
probaret Non eſt aliqua mulier
ita patiens ⁊ ita ſancta q̄ ſi alicui
viro magno loq̄retur: ⁊ ipſe ſibi
tanq̄ excoicate loq̄ nollet. ⁊ inſu
per eā ouē dyaboli diceret ⁊ canem
apellaret ⁊ indignā eā veſci pane
aſſereret: q̄ nō recederet turbata ⁊
ſcandalizata. Ipſa enī in omnibꝫ
ꝯſtans ⁊ patiens ſp̄ fuit. Nā ad
primam duriciam ſe habuit ꝓ
uide. q̄ a principio ire noluit ad
petrū vel ad iacobum vel ad iohā
nē nec ad aliquē aliū diſcipulū
ſed tantū ad ipm xp̄m. Tamē vi
dens q̄ xp̄s ſibi reſpondere nollet
ꝓuidit ſibi ⁊ ad diſcipulos iuit:
rogans vt ipſi intercedere ꝑ ea di
gnarentur Tunc accedentes diſci
puli rogauerūt eum dicentes. Di
mitte eam ⁊ fac qd̄ ipſa petit ⁊ ſic
recedet. q̄ clamat poſt nos ex hoc
q̄ eā tenes. qd̄ petit nō ꝯples. Q̄n
tū ad ſcd̄am duriciā ſe h̄uit mag
nanimiter. Nam cum diſcipuli ꝓ
ea rogarent ⁊ xpriſtus dixit eam
nō eſſe de ouibꝫ dei ⁊ p ꝯſequens